

Morten Pedersen
Oprør i Nordjylland
199 sider
Aalborg Universitetsforlag

En spændende fortælling, et spændende projekt, en levende skildring af nordjyder, der gennem tiderne har samlet sig i oprør mod uretfærdighed, dårlige livsbetingelser og kaos og samtidig præsteret sammenhold med miljø, bæredygtighed og medmenneskelighed som afsæt. Der er også megen kriminalhistorie i bogen, masser af de kende nordjyske navne og begreber som Bettefanden, Rold Skov, Martin Dietz, oprøret mod mormonerne, tilbaeholdne politietater, demonstrationer mod bomtrawleriet, augustoprøret, kampen for Aalborg Universitetscenter og meget, meget mere.

Man får et fint indblik i, hvordan befolkningsgruppen nordenfjords gennem tiderne har været stolte og stoiske, ikke været bleg for at tage sagerne i egen hånd og endda vendt ordensmagten ryggen og i det mere eller mindre skjulte hyldet de kriminelle og røverne, hvis man mente, de gjorde en god Robin Hood-sag.

Man kunne indvende, at timingen måske ikke er den heldigste, eftersom verden i disse tider mest har behov for brobygning og globalt og nationalt sammenhold. Og samtidigt begynder blodet at rulle. I kampånd og mod storhed. Fordi nordjyderne og bogen som sådan kan jo tjene som inspiration til, at man skal ikke finde sig i for meget. Eller måske ligefrem noget som helst.

Så det er blandede følelser, bogen får op i en.

Men som værk er det en fin udgivelse med masser af historiefortælling om tiden og århundrederne, der gik, udvalgte højdepunkter blandt nordjyder der blæste til fællesskab og styrke, når der var noget, man mente stred mod retsfølelse eller simpel dårlig behandling.

Bogen er præget af typisk akademisk præcision med de forbehold, der altid tages her. Lige lovlig meget, specielt i afsnittet under Grevens Fejde. Der er alt for meget "givetvis", "reelt set" "angrebet skete antagelig mod vest" "Skt. Peders Kirke med kirkegård lå så at sige", "formodentlig stod oprørerne på det tørre højdedrag", "andre har dog placeret slagmarken lidt nord for Svenstrup", "borgere fra Aalborg og måske også", "styrkeforholdene for de forskellige hæere skal dog tages med et vist forbehold, "efter sigende hang adelhærens heste fast i det sumpede terræn" osv osv.

Og forfatteren har ladet Skipper Clement hænge enten 8. eller 9. september. Der hersker rundt om på forskellige medier ganske vist usikkerhed på, hvilken af de to datoer, det var. Men de fleste hælder til den 9. september. Måske forfatteren af dette afsnit bare skulle have undladt datoerne. Det var han vist blevet tilgivet i den store helhed. Pudsigt iøvrigt at læse under noterne bagest i bogen, at en udgivelse fra 1926 staver Clement med K.

Forordet bærer også præg af forbehold som "rebeller er de vist ikke", "nok snarere" og "måske har det noget på sig".

Den slags ser vi gerne sløjfet!!!!:-))))

Bogen udmærker sig, hvis man kan se bort fra det, ved at være et ganske nuanceret portræt af den nordjyske oprørsfortælling, jagten herpå, og også bedsteborgerne, der på forskellig vis tog afstand fra al postyret.

Og så har ni forfattere bidraget med en ganske detaljeret, smuk og rørende skildring om fundet af massegrave og datidens ritualer ved begravelser og, hvordan hele livet går med at forberede døden.